
Król Aleksander potwierdza przywilej lokacyjny miasta Bieżunia [kopia z początków XIX w.].

Bieżuńskie Zeszyty Historyczne 21, 13-14

2006

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

**KRÓL ALEKSANDER POTWIERDZA
PRZYWILEJ LOKACYJNY
MIASTA BIEŻUNIA
(KOPIA Z POCZĄTKÓW XIX W.)**

Aleksander Król Polski, Wielki Książę Litewski, etc., stwierdza iż stawił się przed nim Wojciech Skóra z Gaju, podkomorzy dobrzyński i w imieniu swego krewnego Prokopa Sieprskiego z Gulczewa przedstawił przywilej zawierający prawa i wolności miasta jego dziedzicznego Bieżunia, położonego w ziemi płockiej, prosząc o ich potwierdzenie i odnowienie. Następuje treść potwierdzonego przywileju:

Siemowit, książę mazowiecki, pan i dziedzic ziemi płockiej, sochaczewskiej, rawskiej, gostyńskiej i wiskiej, wynagradzając zasługi Andrzeja z Gulczewa, kasztelana płockiego i przychylając się do jego próśb, daje jemu i jego następcom przywilej założenia miasta na terenie ówczesnej wsi Biežuń i otaczających wieś terenów. Przywilej zezwala na lokowanie i wybudowanie miasta, które nazwane zostanie Biežuń lub inną nazwą i będzie cieszyło się wszelkimi wolnościami, prawami i pożytkami, jakie przysługują innym miastom ziemi płockiej. Jednocześnie miasto przeniesione zostaje z prawa polskiego na niemieckie, zwane chełmińskim. Mieszkańcy miasta otrzymują prawo organizowania w każdy poniedziałek jarmarku, na którym będą mogli swobodnie handlować wszyscy kupcy miejscowi i przyjezdni, zgodnie ze zwyczajami i prawami przyjętymi w ziemi płockiej. Natomiast wymieniony Andrzej i jego prawni następcy będą mieli prawo od mieszkańców miasta Bieżunia wyjeżdżających w celach handlowych na inne tereny pobierać cła, myta oraz opłatę zwaną gajowe; książę zaś nakazuje po wieczne czasy swoim urzędnikom, aby ilekroć ktoś domagał się od mieszkańców miasta opłat celnych i handlowych, stosowali się do postanowień tego przywileju. Przywilej sporządzono i wydano w Płocku we wtorek po Wszystkich Świętych, w roku Pańskim 1406 w obecności licznych szlacheckich i wiary godnych świadków.

Król Aleksander, stwierdziwszy autentyczność i wiarygodność powyższego dokumentu, w całości go potwierdza i ponawia, utrzymując w mocy wszystkie zawarte w nim postanowienia. Nadto, ponieważ w dokumencie księżącym nadano miastu tylko prawo do cotygodniowych jarmarków, nie ma zaś w nim wzmianki o dorocznych targach, król na prośbę Wojciecha Skóry nadaje miastu Biezuń dodatkowo trzy wielkie targi w roku: wiosną na Św. Stanisława, na Narodzenie Najświętszej Dziewicy Marii oraz na święto Obrzezania Pańskiego.

Sporządzono we wtorek po święcie znalezienia Świętego Krzyża) roku Pańskiego 1504.*

Źródło

Archiwum Główne Akt Dawnych w Warszawie, Archiwum Księcia Józefa Poniatowskiego, sygn. 1225, str. 82-91. Tekst publ. [w:] BZH nr 5, Biezuń 1995, s. 6.

*) 14 września